

stammer fra den Episode, som satte sin sidste Blomst i denne Rejse. Alle dens Vanskeligheder kan føres tilbage hertil. Hver Gang man her oppe hører den højtærede Udenrigsminister tale og fremsætte Anskuelser, hvis Rigtighed, hvis uimodsige-lige Rigtighed maa vinde det største Bi-fald fra alle dem, der overhovedet har deltaget i Politik paa demokratisk Side, med en saa overordentlig Klarhed og Styrke, som sket nu under den nys for-løbne Forhandling, kan man ikke sige andet, end at der hviler noget vist gaade-fuldt over den højtærede Udenrigsministers Deltagelse i denne Episode, hvorfra Mini-steriet har hele sit Udspring. Denne Gaade vil det maaske være Fremtiden forbeholdt at faa klaret, naar Dokumenterne om denne Sag endelig kommer til at foreligge, og jeg kan ikke andet end beklage, at vi, efter at den højtærede Statminister ved Begyndelsen af denne Samling havde er-klæret, at nu skulde der komme en Sam-ling Aktstykker vedrørende hele den sles-vigske Politik, nu i Dag, paa Samlingens trediesidste Dag — tror jeg, det er —, staar uden at have fremskaffet denne Do-kumentsamling; denne Samling gaar altsaa til Ende, uden at vi er i Stand til, paa Grundlag af disse Dokumenter, at for-handle om hele den Politik. Disse Doku-menter kastes saa ud til Offentligheden paa et Tidspunkt, da Rigsdagen ikke er til Stede og Forhandlingerne paa Rigs-dagen ikke kan være den Vejledning til For-staaelse af den Politik, som har været ført, som Folket i Virkeligheden har Krav paa, naar det har en Rigsdag. Jeg beklager det overmaade meget. Jeg ved, at man henviser til Trykningsvanskeligheder og andre Vanskeligheder, men saadanne Van-skeligheder maatte dog kunne være over-vundne i Løbet af et Aar, saa vi kunde have haft denne Samling, inden vi nu skilles. Altsaa hele denne Politik, hele denne po-litiske Episode er krystalliseret i denne Rejse. Under Valgkampen tog Statsmini-steren Ordet for et Forsøg paa at tilveje-bringe en Internationalisering af Dele af Slesvig. Vore Modsigelser frugtede selv-følgelig intet, thi det var Valgkampens store Fjer i Hatten; den højtærede Mini-ster svarede intet, naar vi sagde: Hvor kan man dog tro, at de allierede Magter, som har saa meget andet paa sig, vil paa-tage sig Besværet med at bestyre en lille Strimmel Land, saa langt fra deres eget, og hvor kan man tro, at de allierede, som først og sidst staar paa, at Traktaten skal holdes. Ord til andet, kan gaa ind i en

Plan, hvorom der ikke findes et Ord ud-trykt i Fredstraktaten. Den højtærede Minister udtrykte ikke andet end sit store Haab og Tro paa, at denne Plan dog alligevel kunne føre til noget; og naar man nu læ-ser den Tale, han holdt i det sønderjydske Udvalg, da dette samledes, efter at han havde vundet sin Valgsejr, i hvilken han omtalte for første Gang Professor Vinding Kruses Rejse, og ser, i hvilken Grad han endnu da fremhævede de stolte Muligheder, som denne Rejse kunde have, og bagefter ser paa Resultaterne, fristes jeg til at sige, at der har ikke i dansk Politik nogen Sinde været en mindre oprigtig Politik end den, som er knyttet til denne Episode, og tillige ikke nogen Politik, som har været mere uklog end denne Episode. Den højtærede Minister har kunnet sende Professor Vinding Kruse til Paris paa forventet Tilslutning fra et Fler-tal her i Rigsdagen. For saa vidt har Efter-bevillingen kunnet være ham sikker. Hans Partier var jo gaaet med ind i denne Poli-tik, og ved Ministeriets Dannelse blev den ophøjet til et Program. Derfor vil ogsaa denne Bevilling blive givet, men vi for-vort Vedkommende ønsker at tage den stærkest mulige Afstand fra hele denne Politik, fordi den efter vor Opfattelse er Udgangspunktet for alle de Vanskeligheder, som vi for Øjeblikket er i, og for mange, som endnu vil komme; og fordi vi ikke vil have noget som helst Medansvar for dette Stykke uoprigtig og uklog Politik, vil vi stemme imod denne Bevilling.

Regeringen havde som bekendt ønsket og haabet, at de Güntherske Ejendomme i Slesvig skulde overgaa til den danske Stat efter Fredstraktatens Regler, men dette Ønske har den højtærede Regering ikke kunnet gennemføre. Den er da kommet til Finansudvalget og har anmodet om Tilslutning til at maatte erhverve disse Ejendomme efter en frivillig Overens-komst, og den har stærkt betonet, at denne frivillige Overenskomst var ønskelig for at tilvejebringe et bedre Forhold til vort store Naboland. Hvorvidt det havde været muligt at erhverve disse Ejendomme til en la-vere Pris end den Vurdering, som laa til Grund for den frivillige Overenskomst, skal jeg ikke udtale mig om, men overfor Paavisningen, ikke mindst den Paavisning, som har fundet Sted nede i de sønder-jydske Landsdele, af den sociale og natio-nale Nødvendighed af disse Besiddelsers Erhvervelse — sociale Nødvendighed, fordi den store Godsbesiddelses døde Haand maatte tages bort fra disse Ejendomme,